

en helt anden dagsorden. Forskeruddannelsen mener jeg skal have højeste prioritet, for den er simpelt hen fundamentet for, at vi kan komme videre.

Margrethe Vestager (RV):

Først vil jeg sige, at jeg er meget glad for fru Pia Christmas-Møllers præcisering af det, hun sagde i sit første indlæg. Jeg er nemlig helt sikker på, at hvis man går referatet igennem, vil man se, at det var en meget misforståelig formulering, fru Pia Christmas-Møller brugte i sin første indlæg, og det var baggrunden for, at jeg syntes, det var rimeligt – for at bruge ministerens formulering – at sige, at man måske fiklede lidt med fakta, hvis man gjorde det til 16 mia. kr.

Jeg synes, det er interessant, at vi har fået diskussionen om Grundforskningsfonden. Vi har alle berømmet den her i dag, så hvad er egentlig grunden til, at eventuelle nye midler, for slet ikke at tale om nordsøpengene, ikke kan gå via Grundforskningsfonden? Er det, fordi man i virkeligheden hellere vil bruge dem til udvikling, er det skjult erhvervsstøtte, eller er det sådan, at ministeren simpelt hen er blevet overruledt i regeringen? Der henvises hele tiden til en beslutning, som er truffet af regeringen, samtidig med at ministeren tilslutter sig den ros, der er givet til Grundforskningsfondens arbejde, som har været meget bredt og meget kvalificeret med meget, meget gode resultater for Danmark til følge.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Når jeg henviste til regeringen, er det selvfølgelig, fordi jeg ønsker at understrege, at beslutningen er truffet af en enig regering som et udspil på et meget væsentligt og centralt område. Der kunne have været andre elementer indeholdt i udspillet, men jeg kan sige, at det, som jeg her og nu har følt skulle have den højeste prioritet, er blevet det centrale i udspillet.

Jeg mener, vi står over for en situation, hvor vi næsten ugentligt vil se, at vores arbejdspladser bliver presset, fordi en for stor del af beskæftigelsen i Danmark handler om samlebandsindustri. Den kan lige så godt udføres i det store udland, hvor man har billigere arbejdskraft, og derfor bliver vi nødt til – med så stor kraft, vi overhovedet kan – at iværksætte nogle initiativer, der sikrer, at vi kan få mulighed for beskæftigelse, hvor viden spiller en endnu mere central rolle, både for så vidt angår medarbejderne, selve produktionen og ikke mindst produkterne. For at nå det mål mener jeg og regeringen, det er

helt afgørende, at vi foretager den satsning, som ligger til grund for Nordsøfonden.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er sådan set ikke, fordi jeg har lyst til at rose den tidligere regering alt for meget. Men lidt klogere end den nuværende var den trods alt – det må jeg medgive – og jeg bliver en lille smule provokeret, når man bliver ved med at sige, at der skal lukkes nogle huller efter den tidligere regering.

Hvis det er tilfældet, må ministeren have afgivet et forkert svar. Det svar, ministeren gav Folketinget på et spørgsmål af fru Lehe Jensen for 3 måneder siden, var, at den tidligere regering brugte flere penge på forskning end den nuværende regering, og derfor er det mig komplet ubegribeligt, at ministeren bliver ved med at tale om huller, der skal lukkes. Men nok om det.

Jeg har stadig kun hørt Det Radikale Venstre komme med reelle bud på, hvorfra der kan komme penge til forskningen. Jeg har endnu ikke hørt regeringen komme med ét eneste bud. Jeg har hørt noget om Nordsøaftalen, men jeg kan forstå på andre ordførere, at det er der ikke et flertal bag.

Så tales der om DONG. Der har finansministeren i sidste uge slået fast, at det er der ikke flere penge i. Så jeg sidder stadig og venter spændt på, at vi ikke bare taler om de her fantastiske 16 drømmemilliarder, men at der også kommer noget realitet bag det, og at man kan vise, hvor de penge faktisk skal komme fra.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu er det så heldigt, at vi i Folketinget har besluttet via de to sidste finanslove at bevilge 7,3 mia. kr. ekstra til forskning. Derfor ville det, når fru Pernille Rosenkrantz-Theil foresøger at stille tingene lidt på hovedet, være dejligt, hvis Folketingets forretningsorden gav mulighed for, at man kunne vende spørgsmålet om, men det ved jeg godt at man ikke kan.

Alligevel vil jeg spørge: Hvor i alverden er de 7,3 mia. kr. blevet af, hvis ikke de var blevet brugt til at udfylde huller med? Vi må jo erkende – hvilket også fremgår af de svar, jeg har givet i flere omgange i Folketinget – at vi nu med møje og besvær over det første finansår, 2004, og de tre kommende overslagsår er kommet op på 9,5 mia. kr. i alt hvert af disse år, og disse penge er brugt for at komme op på disse 9,5 mia. kr. for at fylde hullerne ud.